

РЕШЕНИЕ

№ 4195
София, 30.03.2010

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и четвърти февруари две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ:МАРИЕТА МИЛЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 10514/2009.

Илиана Иванова
Мария Бегъмова
ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община против решение № 31/16.06.2009 г., постановено по адм. д. № 1884/2009 г. по описа на Административен съд София - град. Жалбоподателят навежда доводи за неправилност на решението като постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание съобразно чл. 209, т. 3 от АПК.

Ответната страна – Сдружение с нестопанска цел „Национален комитет за подобряване водоснабдяването на България” гр. София оспорва жалбата.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура е дал заключение за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е отменил отказа на кмета на Столична община, обективизиран в писмо изх. № 94-И-31/02.02.2009 г., за предоставяне достъп до обществена информация по заявление на Сдружение с нестопанска цел „Национален комитет за подобряване водоснабдяването на България” гр. София и е върнал преписката за ново произнасяне.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

Изводите на съда, че оспореният отказ за достъп до обществена информация е постановен в нарушение на предписаната от закона форма, в противоречие с материалноправните норми на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, са законосъобразни. В нарушение на чл. 38 от ЗДОИ вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК в отказа не е посочено правното основание за постановяването му, а изложените в него фактически обстоятелства сочат за наличие на хипотезите на чл. 37, ал. 1 и 2 от ЗДОИ. От една страна е посочено, че Столична община е получила правен анализ или доклад, изготвен от консорциум между адвокатско дружество и дружеството с ограничена отговорност въз основа на възложена обществена поръчка с предмет „Юридически и консултантски услуги по анализ на изпълнението и неизпълнението на концесионният договор, сключен между Столична община и „Софийска вода” АД за експлоатацията на столичната ВиК система в периода 2000-2007г.”, а от друга страна е изложено, че анализа е поверителен и е обект на адвокатска тайна, като съдържанието му не може да бъде разкривано без изричното писмено съгласие на консорциума.

По делото не са ангажирани доказателства, установяващи изготвеният доклад да е

класифицирана информация или друга защитена със закон тайна, за да се приеме наличие на хипотезата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ вр. ал. 2. Законосъобразен е изводът на съда, че в случая не е налице и адвокатска тайна. Информацията, предмет на искания достъп е изготвена въз основа на обществена поръчка и има за предмет анализ на изпълнението и неизпълнението на концесионният договор, сключен между Столична община и „Софийска вода” АД. Разпоредбата на чл. 45 от Закона за адвокатурата регламентира, че адвокатът е длъжен да пази тайната на своя клиент без ограничение във времето. Изготвянето на правния анализ е възложено от Столична община, поради което цитираната норма би била приложима ако информацията се изискваше от консорциума, но не и от възложителя на поръчката. Ето защо изводът на първоинстанционният съд, че за задължения субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ не е налице законово изискване за опазване на адвокатската тайна е законосъобразен. Правилно съдът е счел, че при постановяване на оспорения отказ е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 1 и 2 от ЗДОИ, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението. Това изискване не е изпълнено, като в противоречие с цитираната правна норма административният орган само е констатирал, че информацията не може да бъде предоставена без изрично писмено съгласие на Консорциума, без да е направено съответното искане. Освен това последният е изготвил правния анализ, поради което съдържащата се в него информация не засяга негов интерес по смисъла на чл. 37, ал.1, т. 2 от ЗДОИ. Доводите на касатора, че в случая не е налице обществена информация, поради което оспореният отказ е законосъобразен, не следва да бъдат обсъждани, тъй като такива фактически основания не са изложени нито в оспорения отказ, нито пък са направени твърдения в тази насока пред Административен съд София – град. С оглед на изложеното обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. При направената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК настоящата инстанция констатира, че същото е валидно и допустимо, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 31/16.06.2009 г., постановено по адм. д. № 1884/2009 г. по описа на Административен съд София - град.
Решението не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Илияна Дойчева
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Мариета Милева
/п/ Илиана Славовска

И.Д.